

Stichting Nationaal Monument Nederlands Slavernijverleden

Landelijk Platform Slavernijverleden

PERSOONLIJK

Aan wethouder onderwijs, jeugdzorg en diversiteit
Mevrouw S. Kukenheim
gemeente Amsterdam

per email

Betreft: Nationale 1 juli herdenking

Den Haag, 24 mei 2016

Zeer geachte wethouder

Hierbij bevestig ik mijn aanwezigheid bij het gesprek met u op donderdag 26 mei a.s. over het hierboven vermelde onderwerp.

De uitnodiging heb ik in dank aanvaard.

Gelet op de beschikbare tijd voor het gesprek doe ik u de tekst toekomen die ik zal uitspreken. Het is belangrijk wethouder dat u weet dat ik niet optreed namens mezelf maar namens de nazaten van de tot slaafgemaakten van het verwerpelijke barbaarse slavernijsysteem. Namens de mensen die graag iets hadden gevonden indien het NiNsee hen ze om hun mening had gevraagd. Ik spreek namens de civile society; experts, wetenschappers en de grassroots.

Wethouder,

in het 17 jarig bestaan van onze stichting zijn er vele momenten geweest waarbij wij in het stof hebben moeten bijten. Soms door de knieën. Vooral wanneer we merkten dat we niet in staat waren gebleken om onze punten van zorg goed over het voetlicht te brengen bij overheid autoriteiten van wie we afhankelijk waren omdat zij in de positie waren om belangrijke besluiten te nemen.

En op het moment dat we dreigden het onderspit te moeten delven kwam uit onverwachte hoek de redding, dat wil zeggen het verlossende woord.

Zo herinner ik mij de tijd van Mr. Rogier Van Boxtel, maar ook Dr. Rick van der Ploeg, de belangrijkste kabinet Kok functionarissen die belast waren met het Nederlandse slavernijdossier.

Ik herinner me dr. Hugo Fernandes Mendes, later mevrouw Marilyn Haime, Bob Lodder, voormalig Tweede Kamerleden Judith Belinfante en Tara Oedraysingh Varma, Wethouder Van der AA. Functionarissen die een bijzondere plek hebben in de historie van onze stichting en de realisatie van het Nationaal slavernij Monument in het Oosterpark en het Nationaal instituut Nederlandse slavernijverleden en erfenis (NiNsee).

We waren in 2001 twee keer weggestuurd met een 'nee nog niet ready' toen het projectplan om te komen tot een officiële go voor de oprichting van het NiNsee het weer niet zou halen vanwege verzet van een aantal personen in het Comite van Aanbeveling. Toen dat een derde keer weer dreigde te

gebeuren en een oplettende verantwoordelijke directeur van Onderwijs te weten, Drs. Fuyckschot merkte dat er onterechte argumenten werden aangevoerd om de zaak te traineren, greep hij in. Met verheven stem, herinner ik mij, dat hij zei: *“En nu is het genoeg geweest. Geen commentaar meer ze hebben meer dan voldoende gepresteerd, het projectplan ziet er goed uit, het heeft de interne toetsing doorstaan. Mevrouw Biekman, u mag van mij aan uw achterban vertellen dat het NiNsee er komt”*.

Ik herinner mij de woorden van staatssecretaris Van de Ploeg op 24 juni 2002 die (voordat het moment van de plechtige overhandiging van de subsidietoekenning voor het NiNsee zou plaatsvinden) een persoonlijk woord tot mij wilde richten. Dat gebeurde in de aanwezigheid van de pas aangestelde NiNsee bestuursleden die op dezelfde middag zouden worden voorgesteld aan het publiek.

Hij zei: *“mevrouw Biekman, ik heb grote bewondering voor u en uw bestuur, ik zal zometeen met u overstaan van een groot gezelschap de subsidie toekenning uitreiken. Zelden heb ik meegemaakt dat een organisatie zich zo heeft geijverd en de moed nooit heeft opgegeven, ik ben blij dat ik dit nog mag meemaken, want ik weet niet wat een nieuw Kabinet zal doen. Met opgeheven hoofd kunnen we nu zeggen dat we alles eraan hebben gedaan om dit punt te bereiken en zullen doen om het Nederlandse slavernijverleden een waardige plek te blijven geven”*.

Wethouder: we zijn GROTE dank verschuldigd aan deze twee bewindslieden: Van Boxtel en Van der Ploeg. Bij het horen van wat er nu is besloten door het NiNsee bestuur zouden ze hebben gezegd: *zijn we helemaal belazerd. Dat doe je ons niet aan. Niet de Nazaten van de tot slaaf gemaakten, niet de burgers in het land, maar ook niet de nazaten wier voorouders het immense leed hebben teweeg gebracht. Jullie gaan maar iets anders bedenken maar dit nooit. Twee juli, drie juli kan me niet schelen mij best, maar we komen niet aan 1 juli. Dat zal ik nooit toestaan, niet nu en nooit. Maar zeker niet in het VN Decennium voor mensen van Afrikaanse afkomst*.

Wethouder met die gedachte heb ik de juiste woorden proberen te vinden om u duidelijk proberen te maken hoe zeer wij verwachten dat u bij uw gemeentebestuur aanstuurt tot het nemen van de juiste beslissing.

Wethouder in ons hele bestaan van het Landelijk Platform Slavernijverleden is deze periode de eerste keer sinds 1999 dat we zoveel energie hebben moeten inzetten. Zelf heb ik in de nachtelijke uren, wanneer het stil was op straat in ons archief een duik genomen om materiaal op te speuren waaruit relevante besluitvorming blijkt.

Hebben we ons ingezet om de mensen in het land te doen geloven dat het goed komt.

Dat we mensen in het land hebben moeten overtuigen dat Nederland ons niet in de steek zal laten.

Hebben we mensen moeten overtuigen om kalmte te bewaren.

Wethouder, we weten dat u voor een moeilijke taak staat.

En dat is om te komen tot een rechtvaardig besluit.

Het enige wat voor ons geldt, is een besluit gericht op het in ere houden van de Nationale 1 juli Herdenkingsdag door de Herdenking op 1 juli te doen plaatsvinden. Niet volgend jaar maar dit jaar.

Een besluit waarbij ook de jaarlijkse Herdenking op het Surinameplein bij het Monument van Besef welke elk jaar op 30 juni plaatsvond in ere te herstellen.

Door aan te sturen op dat advies aan de Raad maakt u duidelijk dat democratisch en integer handelen kernwaarden zijn die we met z'n allen moeten koesteren. Waarden die belangrijk zijn voor het vertrouwen van de burger in de overheid.

Wethouder:

geef onbehoorlijk bestuur geen kans en onzorgvuldig handelen ook niet.

Wij zeggen u toe dat het Landelijk Platform Slavernijverleden, vanuit het perspectief van de nazaten van de slachtoffers van het Nederlandse slavernijverleden, graag zitting neemt in een Nationale 1 juli Comite. Een Comite die tot taak heeft de missie en doelstellingen van de Nationale 1 juli Herdenking te bewaken en de Herdenkingsactiviteiten mede te helpen organiseren.

Wij geloven erin dat de instelling van een Nationale 1 juli Comité de beste garantie om vooral de stem van de Nazaten te laten doorklinken in de opzet en het karakter van de enige officiële Dag in het jaar, waarbij we bij elkaar kunnen zijn om eerbetoon te brengen aan de Helden en Heldinnen van het Verzet. Dit, zonder uit het oog te verliezen het bredere perspectief.

Ik dank u voor uw aandacht

In het vertrouwen op een goede afloop

Verblijven wij,

Met vriendelijke groet

Hoogachtend,

Mevrouw Dr. Barryl A. Biekman

Voorzitter Landelijk Platform Slavernijverleden